

[Grete Schødt]

tagere og pensionister. Det blev faktisk til ikke mindre end 78 arrangementer på dette område i sidste samling.

Jeg er nødt til at sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det altså ikke er i de fora, de 55-årige kommer, for de har rent faktisk ikke adgang til de møder, før de er fyldt 60 år.

Skal vi møde de ledige, og skal vi møde de 55-årige, skal vi altså faktisk ud i arbejdsløshedskasserne og ud på arbejdspladserne. Der kommer jeg også ude og har erfaret, at det, 55-årige giver udtryk for – dér er jeg nemlig meget enig med SF's ordfører – når de siger: Bare vi kunne gå fra noget før!, er simpelt hen frygten for ikke at holde, til man er fyldt de 60 år, på arbejdspladser, hvor arbejdsmiljøet ofte er dårligt. Sådanne steder mener jeg derfor vi skal skabe et arbejdsmiljø, der ikke rummer den opskrining af tempoet, som faktisk findes. Det kunne vi opnå ved at sætte nogle andre i beskæftigelse.

For øvrigt er jeg enig i, at ledige er kede af at blive sendt ud på jobtilbud, når de er oppe i årene og kan se, at det ikke fører til et varigt arbejde. Men det kan vi altså løse; hvis vi nu lige må få tid til at gennemarbejde vores orlovsordninger, så tror jeg også, at selv SF's ordfører vil smile til os og sige tak.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil så nødigt spolere fru Lilli Gyldenkildegls glæde og heller ikke efterlønsmodtagernes glæde, men jeg tror ikke, at glæden er så stor i de kredse, hvor fru Lilli Gyldenkilde kommer, fordi man sidder og tænker på, at der er kommet en ung i arbejde. Nu efterlyste hr. Kai Dige Bach tallene for det, og jeg synes, det er rimeligt, som jeg hørte fru Lilli Gyldenkilde replicere, at det må vi spørge arbejdsministeren om. Men de, jeg har liggende, viser, at der er kommet ca. én ung ind for hver fem ældre, der er gået ud. Dette forhold, 1:5, gør, at jeg ikke synes, det er det, man skal glæde sig over, hvis vi nu skal se på de positive elementer i efterlønsordningen.

Men noget andet, jeg gerne vil sige, og som faktisk var den primære årsag til, at jeg bad om ordet, er, at jeg synes, fru Lilli Gyldenkilde rammer lidt ved siden af, når hun her i sit svar siger, at de 55-årige ikke skal finde sig i at blive presset ud. Jamen det er jo ikke sådan noget,

man siger: Nu er jeg 55 år, og så vil jeg ikke finde mig i at gå, fordi jeg har mulighed for at gå på efterløn. De eksempler, jeg kender, stammer dels fra en stor virksomhed i Ålborg, dels fra en virksomhed inden for den finansielle sektor, og det er tilfælde, hvor der har været en hel del, der skulle afskediges. Der kan man konstatere – måske kan man sige, det er et postulat – når man ser på sammensætningen af dem, der er blevet afskediget, at et meget stort antal udgøres af de 55-årige, fordi virksomheden har bedre samvittighed over for disse mennesker. Det er dette hjørne af problemet, jeg gør opmærksom på. Hvis det nu vedtages, at man kan gå på efterløn, når man er 55, vil det ikke være noget, man flot kan sige at det skal de ikke finde sig i. Det er slet ikke det, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det kan altså ikke nytte noget, at man ikke vil tale alvorligt om dette spørgsmål. Med alvorligt mener jeg, at hvis vi nærmer os en situation med 400.000 arbejdsløse – og det gør vi i år – så er det da bedre, om det så kun er én for hver fem, der går ud, at mennesker, der har slidt og slæbt i mange år, får mulighed for at trække sig tilbage for at gøre plads for nogle andre. Vi bliver nødt til at se i øjnene, at det er i den retning, vi må gå. Ellers skal vi jo bare udbetale dagpengene alligevel, men til raske, rørige unge mennesker, som ikke kan få en arbejdsplads. De skal jo forsørges under alle omstændigheder, og enten man betaler pengene ud i dagpenge, eller man betaler dem ud i efterløn, helt ærligt: Pengebeløbet er det samme.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil meget gerne bidrage til, at Arbejdsmarkedsudvalget får oplysninger om noget af det, der har været fremme i denne debat, bl.a. hvordan beskæftigelseseffekten egentlig er af efterlønsordningen. Her bruger men en tommelfingerregel – jeg ved ikke, hvordan man beregner sådan én – der siger 25 pct.s genbeskæftigelse. Så fru Lilli Gyldenkilde har da ret i, at det giver noget, 25 pct. Men jeg sender gerne materialet over. Der har været foretaget forskellige undersøgelser af genbeskæftigelseseffekten.